

PORANEK POEZJI Z MOTYWEM ANIOŁA

„Przyjaciele są jak ciche anioły, które podnoszą nas, kiedy nasze skrzydła zapominają, jak latać”

Antonie de Saint Exupéry

Narrator – Witamy Państwa na kolejnym spotkaniu z poezją. Niech poezja i muzyka zagoszczą na chwilę w naszych sercach, a dobre anioły niech otaczają nas i naszych Szanownych Gości.

PIEŚŃ O ZWIASTOWANIU NP. „ARCHANIOŁ BOŻY GABRIEL” LUB „ZWIASTOWANIE”

Recytator 1 – Janusz Kotański „Tajemnica”

anioł powracający
w jasne bramy raju
zdziwiony jest łatwością
swego posłannictwa
rzekłem słowo
od Boga
pochyliła głowę
tak będzie
wyszeptala
zamknawszy powieki
to wszystko
uniósł skrzydła
coś się wydarzyło
ale co
jest tu
tajemnica
której nie pojmuję

Narrator – Wyraz „anioł” pochodzi od greckiego słowa *angelos* oznaczającego dosłownie „posłaniec”, „zwiastun”. Najbardziej znane opisy objawień potwierdzają to znaczenie. W Nowym Testamencie Anioł zwiastuje Maryi, że porodzi syna. Następnie, po narodzinach Jezusa, głosi dobrą nowinę pasterzom.

KOLEDA „HOLA, HOLA, PASTERZE Z POLA!”

Recytator 2 – Z. Strzałkowski „anielski apokryf na własny użytek”

w Betlejem mościłeś sianko Małemu
mroźną kolędą w zaśpiew góralski

na Gulgocie płaczliwie zbierałeś rosę krwawą
by nie zraniła się ostrzem skalnym

porankiem Zmartwychwstania białe chorągwie
wbiłeś w odrzwia chwały na wieki

czy imię twoje ponad piołun i ciszę
czy ostatnią falą – wnętrzem echa

bądź uwielbiony
że jesteś obok mnie – tu i teraz

Narrator – Anioł to istota duchowa, w hierarchii bytów zajmująca miejsce między Bogiem a ludźmi. Pierwsze wyobrażenia aniołów istniały w starożytnym Egipcie i Babilonii. W wierzeniach tych religii występowały całe zastępy istot i duchów, będących pośrednikami między bogami a człowiekiem. Na przykład w religii asyryjsko – babilońskiej byli to uskrzydleni heroldowie bogów, którzy zstępowali z nieba na ziemię pełniąc posłannictwo. Anioły przedstawiane były też jako uskrzydłone zwierzęta z ludzkimi twarzami.

Recytator 3 – Cz. Miłosz „O aniołach”

Odjęto wam szaty białe,
Skrzydła i nawet istnienie,
Ja jednak wierzę wam,
Wysłańcy.

Tam gdzie na lewą stronę odwrócony świat,
Ciężka tkanina haftowana w gwiazdy i zwierzęta,
Spacerujecie oglądając prawdopodobne ściegi.

Krótki wasz postój tutaj,
Chyba o czasie jutrzennym, jeżeli niebo jest czyste,
W melodii powtarzanej przez ptaka,
Albo w zapachu jabłek pod wieczór
Kiedy światło zaczaruje sady.

Mówią, że ktoś was wymyślił
Ale nie przekonuje mnie to.
Bo ludzie wymyślili także samych siebie.

Głos - ten jest chyba dowodem,
Bo przynależy do istot niewątpliwie jasnych,
Lekkich, skrzydlatych (dlaczegoż by nie),
Przepasanych błyskawicą.

Słyszałem ten głos nieraz we śnie
I, co dziwniejsze, rozumiałem mniej więcej
Nakaz albo wezwanie w nadziemskim języku:

zaraz dzień
jeszcze jeden
zrób co możesz.

Narrator – Najczęściej z wyobrażeniem anioła spotykamy się w kulturze chrześcijańskiej, gdzie podstawowym źródłem informacji o aniołach jest Pismo Święte. Pierwszy opis anioła, który pojawia się w Starym Testamencie, jest to opis rzeźb cherubinów umieszczonych na płycie Arki Przymierza. Anioły wysławiają chwałę i wspaniałość Boga oraz są opiekunami powierzonych im osób, zanoszą ludzkie modlitwy przed oblicze Boga, oznajmiają ludziom Jego wolę, pomagają

podjąć właściwą decyzję. Poetka Joanna Kulmowa łączy te nieziemskie istoty również ze zmieniającymi się porami roku.

Recytator 4 – J. Kulmowa „Anioł złotnik”

Zanim liść ostatni z drzew się ulotni
chodzi z wiatrem października anioł złotnik.

Nagina kasztany
brzózki
i na liściach kładzie cienkie złote łuski.

Jarzębinom
topolom wszystkim
złotym pyłem posypuje listki.

Bukom
na leśnych wzgórzach
liście w płynnym złocie nurza.

Lipom dębom wierzbow jesionom
barwi
listki złoto i czerwono.

A co strzepnie pędzel ułożony
złote plamy słońca lecą
na klony.

A jak świat już bezlistny
goły
wraca anioł złotnik między inne anioły.

Narrator – Najbardziej bliski każdemu człowiekowi jest anioł, który się nim opiekuje, czyli Anioł Stróż. Zgodnie z nauką Kościoła, każdy człowiek, nawet nie będący chrześcijaninem, ma swego anioła stróża, który stoi przed obliczem Pańskim. Jest to nie tylko przyjaciel i opiekun, chroniący przed złem, ale także, w pewnym stopniu, niebiański archetyp człowieka, przez to też aniołowie stróże są naszymi duchowymi krewnymi. Ksiądz Jan Twardowski w „Niecodzienniku” pisał: „Pewna starsza pani, zawsze gdy się przewróciła, beształa swojego anioła stróża : <Jak ty mnie pilnujesz, gapo>”.

Recytator 5 – „Księżyc już zasnął...”

Księżyc już zasnął lecz słońko wstało
uśmiechem gorącym Cię powitało

Anioł zmęczony nocnym czuwaniem
budzi Cię czule swym łaskotaniem
Całuje w czoło gładzi po ciele
szepczesz – dziękuję Ci mój Aniele

Dzień się rozpoczął więc szybko wstawaj

i swoją miłość światu rozdawaj

Pożegnaj swego Anioła nocnego
Przywitaj innego – stróża dziennego

On ma dziś bardzo ważne zadanie
więc zrób mu pyszne pierwsze śniadanie
by nabrał siły i mógł Cię bronić
przed brudem świata Twą duszę chronić

I złap za rękę Anioła swego
razem zrobicie wiele dobrego
I ruszaj w życie z Aniołem u boku
choć chodzisz szybko – dotrzyma Ci kroku

PIOSENKA „ANIOŁ STRÓŻ”

Narrator – Obecność anioła najbardziej odczuwalna jest w ostatnich chwilach ziemskiego życia.

Recytator 6 – L. Marjańska „Na sekundę przed”

Jeszcze trochę jesieni
odrobinę świata
i wygaśnie pragnienie
przyciemnieje poświata
i zagasną obrazy
i zamilknie wołanie
nic się więcej nie zdarzy
nic się więcej nie stanie

Ale teraz w tej chwili
na sekundę przed końcem
chcę nad różą się schylić
wyprostować pod słońcem
spojrzeć w jesienną jasność
i pod niebo zawołać
niech pozwoli mi zasnąć
pod skrzydłami anioła

Narrator – W dzisiejszych czasach, w ciągłym biegu, w pogoni za karierą i pieniędzmi ludzie często zapominają o tym, że ktoś nad nimi czuwa, że powinni czasami się zatrzymać i wsłuchać w pouczający głos anioła.

Recytator 7 – E. Bryll „Czemu zamykasz drzwi za sobą..”

Czemu zamykasz drzwi za sobą
Tak szybko żeby nikt nie zdążył
Wejść do mieszkania razem z tobą
Za oknem przecież Anioł krąży

Słuchaj naprawdę to Twój Anioł
Więc po co ma na deszczu czekać
On z nieba na to jest posłany
By czuwał wiernie przy człowieku

Takie jest nad nim prawo boże

www.BjakBLOG.com

Że żyć bez ciebie nie może
W szyby puka skrzydłami
Puść go — niech żyje z nami

Czego za sobą drzwi zamykasz
Czy boisz się przeciągu?
Niech wiatr zahuczy jak muzyka
I w niebo nas pociągnie

Recytator 8 – ks. Jan Twardowski „Aniele Boży”

Aniele Boży Stróžu mój
ty właśnie nie stój przy mnie
jak malowana lala
ale ruszaj w te pędy
niczym zając po zachodzie słońca
skoro wygania nas
dziesięć po dziesiątej
ostatni autobus
jammnik skaczący na smycz
smutek jak akwarium z jedną złotą rybką
hałas
cisza
trumna jak pałacyk
ładne rzeczy gdybyśmy stanęli
jak dwa świstaki
i zapomnieli
że trzeba stąd odejść

Narrator - Teologowie, mistycy, papieże, święci, filozofowie, malarze i poeci podejmowali przez stulecia rozważania, jak mogą wyglądać anioły i jak je przedstawiać? Oto jak wyobrażali sobie anioła znani twórcy.

PREZENTACJA MULTIMEDIALNA

Recytator 9 – J. Sochoń „Anioły”

Już w bramie wyciszasz się.

Droga krzyżowa: tu Jezus
zasnął zmęczony,
gdzie ludzka miłość zawiodła.

Ugrzęzły anioły
w ludzkich pozach.
I kto ich tu wezwał —
samotność.

Anioł zatroskany —
jakby nie wiedział o człowieku.
Anioł przyjęcia stał się dzieckiem,
wpisuje radosny obraz.
Anioł śmierci gra bezszelestnie
i tylko anioł kontemplacji,
gdzieś na brzegu drzew,
zniszczony przez czas — milczy

www.BjakBLOG.com

mówiąc: Ty masz jeszcze szansę.

Narrator – Każdy człowiek ma szansę na zmianę, na poprawę swojego życia. Anioł jest po to, by pomagać w tej duchowej przemianie. Niech nasze Anioły zawsze wskazują nam właściwą drogę. Pamiętajcie też, że zawsze można liczyć na pomoc przyjaciół. Autor „Małego Księcia” pisał: „Przyjaciele są jak ciche anioły, które podnoszą nas, kiedy nasze skrzydła zapominają, jak latać”

Recytator 10 – „Pieśń wieczorna”

Chryste, żywy Boże – niech anioły Twoje
Będą nam przy posłaniu – jasny sen ukoją

Pozwól, niechaj odsłonią nam w dobrych marzeniach
Tajemnice wszechświatów, wieczne objawienia

Niechaj zła mara, demon ni choroba żadna
Nie będzie naszym snem głębokim zaradna

Daj czyste przebudzenie, daj pracy łaknienie
Noc spokojną, dzień dobry, życia ukojenie.

Pastorałka „A kto wie...”

www.BjakBLOG.com